

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΡ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Φ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΞΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ
1930**

ΤΕΥΧΟΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Η. ΠΟΥΛΙΤΣΑ

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας μου ἐν Ἀργυροκάστρῳ, ἐν ἔτει 1915, τυχὼν εὐκαιρίας ἀντέγραψα, πλὴν διαφόρων ἐπιγραφῶν καὶ ἐνθυμήσεων ἐκ πολλῶν τόπων τῆς βορείου Ἡπείρου, δημοσιευθεισῶν ἐν τῷ Ε' τόμῳ τῆς «Ἐπετηρίδος τῆς Ἑταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν» (1928, σελ. 53—100), καὶ τὸν ἐν τῇ αὐτόθι ἱερᾷ Μητροπόλει ἀποκείμενον «Κώδικα τῆς Ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου», προφρόνως τεθέντα εἰς τὴν διάθεσίν μου πρὸς μελέτην καὶ ἀντιγραφὴν ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου κ. Βασιλείου.

Ὁ Κώδιξ οὗτος, ὡς ἐν τῷ προοιμίῳ αὐτοῦ λέγεται, συνέστη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐπισκόπου Δοσιθέου, ἐν ἔτει 1760, ἵνα σημειῶνται ἐν αὐτῷ σημειώσεις διαφόρων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἰσα διαφόρων πρωτοτύπων γραμμάτων εἰς διηνεκὴ μνήμην. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καταχωρισμένων ἐγγράφων τὰ μὲν μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἀντέγραψα καὶ παραθέτω ἐξ ὀλοκλήρου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν περιλήψει.

Ὁ συστήσας τὸν Κώδικα μνημονευθεὶς ἐπίσκοπος Δοσίθεος ἐγένετο σπουδαῖος θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικὸς πρόμαχος ἐν τῇ βορείῳ Ἡπείρῳ, καὶ ἄλλως πολυειδῶς δράσας καὶ συντελέσας εἰς τὴν ἀνάγερσιν ἐν διαφόροις χωρίοις τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἑβδομήκοντα περίπου ναῶν, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ κώδικι καὶ βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῶν διαληφθεισῶν ἐπιγραφῶν. Χάρις εἰς τὴν ἐθνικωτάτην δρᾶσιν τοῦ Δοσιθέου καὶ τοῦ συγχρόνου αὐτῷ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τοῦ δικαίως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆς καταταχθέντος καὶ ἰσαποστόλου ἀποκληθέντος, τῆς δράσεως τοῦ ὁποίου τὴν παράδοσιν συναντᾷ τις ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐν τῇ βορείῳ Ἡπείρῳ καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὁποίας δὲν δύναται τις κατ' ἀξίαν νὰ ἐξάρη, διεσώθη ἡ χώρα αὕτη ἐκ τοῦ ἀπειλητικῶς ἐξαπλουμένου τότε κινδύνου τοῦ ἐξισλαμισμοῦ.

Σελ. 3. «Τόμος συστάς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ταπεινοῦ Δοσιθέου ἐπισκόπου δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου, ἐν ᾧ σημειοῦνται σημειώσεις διαφόρων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἴσα διαφόρων πρωτοτύπων γραμμάτων, εἰς διηγετικὴν μνήμην, καὶ ἐν καιρῷ χρείας.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ».

Ἴσον τῆς ἐπιστολῆς τῶν τιμιωτάτων προεστώτων τῆς πολιτείας ἀργυροκάστρου, ἣν ἔπεμψαν πρὸς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Ἰωαννίνων κὺρ Γρηγόριον, ζητοῦντες παρὰ τῆς αὐτοῦ πανιερότητος ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱεροδιακόνοις κὺρ Δοσίθεον, τὸν καὶ ἀρχιδιάκονον χρηματίσαντα τῆς αὐτοῦ πανιερότητος.

† Τὸ ἔνθεον ὕψος τῆς ὑμετέρας πανιερότητος δουλικῶς προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιὰν πανευλαβῶς ἀσπαζόμεθα. δεόμενοι τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος ὅπως διαφυλάττη τὴν ὑμετέραν θεοπρόβλητον πανιερότητα ὑγιαίνουσας καὶ εὐημεροῦσας κατ' ἄμφω, καὶ νὰ ἀξιῶσιν νὰ ἑορτάσῃ τὴν θείαν αὐτοῦ ἀνάστασιν εἰς ἔτη πολλά. τὸ αἴτιον τοῦ μικροπρεποῦς ἡμῶν γράμματος δὲν εἶναι τι ἄλλο, πλὴν φανερόνομεν τῇ ὑμετέρᾳ πανιερότητι διὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, ὅπου παρητήθη αὐτὴν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κὺρ Μητροφάνης, ἐξ αἰτίας τοῦ βαρυτάτου χρέους, καὶ ἐμείναμεν ἐστερημένοι ἀρχιερέως, ἤδη τοσοῦτου καιροῦ. λοιπὸν παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν ὑμετέραν πανιερότητα κατὰ τὴν ἐκλογὴν μας καὶ ζήτησίν μας νὰ χειροτονήσητε ἀρχιερέα τῆς ἐπαρχίας τὸν ἀρχιδιάκονον κὺρ Δοσίθεον, τὸν καὶ γνωστὸν ἡμῖν ὄντα, ἐπειδὴ ἐλπίζομεν πῶς ἡ ὀσιότης του θέλει ποιμάνει καὶ κυβερνήσει τὴν ἐπαρχίαν, ἔτι μᾶς βεβαιώνει ἡ γνώμη μας, διὰ δὲ τὸ βάρος τοῦ χρέους ὁ Θεὸς καὶ ἡ εὐχή σας θέλει οἰκονομήσει τὸ καλλίτερον, γινομένης βοηθείας καὶ ἐκ τῆς πολιτείας, καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. πρὸς τούτοις παρακαλοῦμεν τὴν πανιερότητα τῆς νὰ μὴ ζητήσῃ πολλά ἢ ὀλίγα δῶρα περὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ, διὰ τὸ βαρὺ χρέος ὅπου ἤδη εὐρίσκεται, ἀλλ' οὔτε ἄλλον νὰ χειροτονήσῃ, ὅτι μήτε τὸν δεχόμεθα, μήτε βοήθειαν δίδομεν, οὕτω παρακαλοῦμεν μὲ πολὺ θάρρος, ζητοῦντες τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

αψξ ἀπριλίου κ'.

τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου πανιερότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι:

Κωνσταντῖνος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος
Ἄθανάσιος ἱερεὺς καὶ σακκελάριος
Σπύρος Κυριάκη
Μάνθος Λεονάρδου
Εὐθύμιος Μάνθου

Δημήτριος X : Κυρίτζη
Λεόντιος X : Κυρίτζη
Θεμελῆς Σπύρου
Πάνος Εὐθυμίου
Κώνστας Γεωργίου

Πάνος Τακλατζής
Πολύζος Χρήστου
Δημήτριος Λεονάρδου
Βασίλειος Πασχάλη.

Κυρίτζης Χρήστου
Γεώργιος Βασιλείου
Κωνσταντίνος Χρήστου

Σελ. 4. «Ἴσον τῆς εὐχαριστικῆς ἐπιστολῆς διὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ ἀρχιδιακόνου κὺρ Δοσιθέου, ἣν ἔπεμψαν οἱ αὐτοὶ τιμιώτατοι προεστῶτες πρὸς τὸν πανιερώτατον κὺρ Γρηγόριον.

αψξ' μαίτου κδ'».

Σελ. 5. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς πρωτοτύπου πράξεως τῆς δοθείσης τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου κυρίῳ Δοσιθέῳ, παρὰ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων κὺρ Γρηγορίου. † Ὑψηλὸν ὄντως τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ τῶν ἐπὶ γῆς ἀπάντων ἀξιωμάτων ὑπερέχον διατελεῖ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πιστοῖς ἀναγκαιότατον, ἅτε δὴ αὐτὸν τὸν σωτήρα ἡμῶν τὸν κύριον καὶ δεσπότην Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀρχηγόν τε καὶ χορηγὸν ἐχούσης, αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἀρχιερεὺς κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, καὶ θύτης καὶ θῦμα χρηματίσας τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις πρὸ τοῦ πάθους τὴν ἀξίαν ταύτης παρέδωκε, δι' ὧν καὶ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου διατελεῖ παρέχων τοῖς ἀξίοις, διὰ τε τοῦτο καὶ οἱ ταύτης τῆς χάριτος ἀξιοθέντες τοῖς γεραρωτάτοις ὀνόμασι συμβολικοῖς σεμνύνονται, καὶ λύχνου, καὶ φωτός, καὶ ἄλατος, ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἰατροῦ τῶν ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ γεωργοῦ, καὶ ποιμένος ἐπιφέρουσι τὰ ἐπόνυμα. ἐπιφαίνει γὰρ πᾶσι τοῖς προῖσταμένοις ἄνω που κειμένη τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀμαθείας σκεδάννυσιν, ἀκτῖνας τῆς κατὰ χριστὸν γνώσεως ἀπανταχόσε διαπέμπουσα, καὶ τοὺς φωτιζομένους υἱοὺς Θεοῦ τῇ θέσει ἀπεργαζομένη, διὰ τε τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς τῶν θείων μυστηρίων μεταλήψεως, καὶ ἀρτύει καὶ προφυλάσσει τὰ πρὸς σῆψιν νεύοντα, στύφουσα τῷ ἄλατι τῆς θείας ἐμπνεύσεως, καὶ ἰᾶται τὰ ταῖς ψυχαῖς ἐπισκῆπτοντα νοσήματα τῷ φαρμάκῳ τῆς ἐν κατανύξει ἔξομολογήσεως, καὶ γσηπνεῖ τὴν ἀρουραν τοῦ κυρίου τοῖς θείοις μυστηρίοις, καὶ ποιμένος καλῶς τῇ νομῇ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος τὰ λογικὰ τοῦ χριστοῦ ποίμνια, καὶ ἄλλα μυρία ἀγαθὰ χορηγεῖ τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, καὶ τέλος ἀναδιβάζει αὐτοὺς εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν, ἀνθ' ὅτου καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτη μητρόπολις τῶν Ἰωαννίνων ταῖς στερουμέναις τῶν ἐπισκοπῶν τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ τῆς τοιαύτης ψυχοφελοῦς καὶ σωτηριώδους χάριτος χωρὶς ἀναβολῆς καιροῦ προχειρίζεται τοὺς προῖσταμένους αὐτῶν. τοιγάρτοι καὶ ἡ ταπεινότης ἡμῶν

ἄτε τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν τῆς μητροπόλεως ταύτης ἄνωθεν κληρωθεῖσα, καὶ χρέος ἀπαραίτητον ἔχουσα ἀγρύπνοις ὄμμασιν ἐνατενίζειν πάντῃ καὶ πάντως ἐφ' ὅσον τὰ αὐτῆς ἐκτείνεται ὄρια, ὥστε μηδεμίαν τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἐπισκοπῶν ἐν στερήσει καθίστασθαι τῆς πνευματικῆς ταύτης καὶ χριστοδότου χάριτος, ἔγνω τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου χωρὶς γνησίου ἀρχιερέως καὶ κηδεμόνος ἐναπολειφθεῖσαν, ἄτε τοῦ ἐν αὐτῇ προαρχιερατεύοντος κὺρ Μητροφάνους παραίτησιν οἰκειοθελῆ καὶ ἀβίαστον ποιησαμένου, κἀντεῦθεν φροντίδα κατεβάλομεν αὐτὴν τυχούσαν ἐπὶ ἐκλογῇ καὶ εὐρέσει ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεχομένου τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, καὶ δὴ ἀδεία καὶ προτροπῇ ἡμετέρᾳ ψήφων κανονικῶν γενομένων παρὰ τε τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου συναδελφοῦ ἡμῶν ἀγίου νύσσης κὺρ Παΐσιου, καὶ τῶν ὑποκειμένων τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τοῦ τε βελᾶς καὶ Κονίτζης κὺρ Νικοδήμου, καὶ τοῦ χειμάρρας καὶ Δελβίνου κὺρ Παρθενίου, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικὴν ὑποτύπωσιν ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, ὡς φαίνεται ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς κώδικι, προεκρίθη καὶ προετιμήθη τῶν ἄλλων ἀξίος καὶ ἀρμόδιος εἰς διαδοχὴν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς προστασίας ὁ ὀσιώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιδιάκονος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως κὺρ Δοσίθεος, ἀνὴρ τίμιος, θεοσεβής, καὶ εὐλαβής, καὶ τὰ θεῖα καλῶς πεπαιδευμένος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ ἀγγελικὸν ἡμφιεσμένος σχῆμα, πείρα τε καὶ πράξει ἱκανῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων κατηρτισμένος, ὡς παρὰ τῇ ἡμῶν ταπεινότητι δουλεύσας ἀξίως χρόνους ἱκανοὺς πείραν ἔδωκε, θεοσεβεῖα τε ἐντεθραμμένος, καὶ διαγωγὴν ἐνδεικνύμενος τὴν κρέπουσαν τῷ ἱερατικῷ σχήματι, νουνεχῆς τε, καὶ πρᾶος, καὶ σώφρων, καὶ εὐτακτος, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἀξίος τῆς τοιαύτης ἀρχιερατικῆς προστασίας, δι' ὧν ἀπάντων Θεοῦ συναιρουμένου ἔχει καλῶς ποιμάναι τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ἄνωθεν λογικὸν τοῦ χριστοῦ ποίμνιον, καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις εὐαρεστήσαι, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ ποιμαινομένους κατὰ ψυχὴν ὠφελῆσαι, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς ποδηγετῆσαι, ταῖς τε ἀπὸ γλώσσης νουθεσίαις, καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ ἰδίου βίου χειραγωγίαις, καὶ τῷ τύπῳ τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ πολιτείας. οὗτος τοιγαροῦν κατὰ τὴν ἀνέκαθεν τῆς ἐκκλησίας ἱερὰν τάξιν καὶ ὑποτύπωσιν, τῇ χάριτι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ, καὶ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος τοῦ τελειοποιῦ Θεοῦ, χειροτόνηται παρ' ἡμῶν γνήσιος, καὶ νόμιμος, καὶ κανονικὸς ἐπίσκοπος δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου, μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ χωρίων, καὶ ἀπεδείχθη ποιμὴν, καὶ ἀρχιερεὺς, καὶ προστάτης τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ κύριος, καὶ δεσπότης πνευματικὸς πάντων τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν, καὶ ἐξουσιαστὴς πάντων τῶν

ἐν αὐτῇ κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων. ὀφείλει
 τοίνυν ὁ ῥηθεὶς οὗτος θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυ-
 ροκάστρου ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς
 κύρ Δοσίθεος ἀπελθεῖν εἰς τὴν θεόθεν αὐτῷ κληρωθεῖσαν ἐπισκοπὴν ταύ-
 την, καὶ χερσὶν ἀμφοτέραις ἐπιλαβέσθαι, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς, καὶ πά-
 σης τῆς ὑποκειμένης αὐτῆς ἐνορίας ὡς γνήσιος αὐτῆς ποιμὴν καὶ ἀρχιε-
 ρεὺς, εὐλαθεῖν τε καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ χριστια-
 νοὺς, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐκτελεῖν μετὰ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου
 ἐγκαθιδρύσεως, κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν,
 καὶ εἰς τὸν ἴου δικαίου τρόπον ἀποκαθιστᾶν, κληρικούς τε καὶ ἀναγνώστας
 σφραγίζειν, ὑποδιακόνους τε καὶ ἱεροδιακόνους χειροτονεῖν, καὶ εἰς τὸ τῶν
 προσηυτέρων προοιβάζειν ἀξίωμα, μοναχοὺς τε καὶ μοναζούσας κείρειν,
 θεῖους ναοὺς καθιεροῦν ἐπὶ σταυροπηγίοις ἰδίοις, πνευματικούς πατέρας
 ἐγκαθιστᾶν δι' ἰδίων ἐνταλμάτων, καὶ εἰσηγεῖσθαι καὶ καταρτίζειν τὸν ἐν
 αὐτῇ χριστιανύμων λαὸν πάντα τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια δόγματα τε καὶ
 διδάγματα, οὐ μόνον ταῖς ἀπὸ γλώττης νοουθεσίαις, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
 ταῖς ἀπὸ τοῦ ἰδίου βίου χειραγωγίαις, τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γινόμενος κατὰ
 τὸν θεῖον ἀπόστολον, ἵνα πάντας ἦ τοὺς πλείονας κερδήσῃ, καὶ δεσπόζειν,
 καὶ ἐξουσιάζειν πάντων τῶν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης πραγμάτων τε καὶ
 ἀφιερωμάτων, καὶ σπεύδειν εἰς τὰ πρὸς αὐξήσιν ἐκείνων, καὶ βελτίωσιν.
 ὡσαύτως δεσπόζειν καὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐκκλησιῶν, καὶ
 θεωρεῖν ἀκριβῶς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, καὶ χρείας οὔσης ἐκβάλλειν καὶ
 ἀποκαθιστᾶν ἐν αὐταῖς ἐπιτρόπους ἀξιόους τε καὶ δοκίμους, καὶ ἀρμοδίους,
 καὶ καρποῦσθαι καὶ λαμβάνειν ἅπαντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ ἐκκλησιαστικὰ
 δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ
 τ' ἄλλα πάντα ἐκτελεῖν ὅσα ἀρχιερεῦσιν ἀνήκει. ὀφειλόντων καὶ πάντων
 τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ εὐρισκομένων ἐντιμοτάτων κληρικῶν, εὐλαβεστά-
 των ἱερέων, χρησιμωτάτων γερόντων τε καὶ προεστώτων, καὶ παντὸς τοῦ
 χριστιανύμου πληρώματος ἀπονέμειν τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ πᾶσαν τιμὴν,
 εὐλάβειάν τε καὶ ἀγάπην, καὶ δεξίωσιν, καὶ φιλοφροσύνην κατὰ τὸ πρέπον
 καὶ δίκαιον, καὶ ὑπέκειν καὶ ὑποτάσσεσθαι, καὶ συντρέχειν, καὶ βοηθεῖν
 αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἀναγκαίαις ἐκκλησιαστικαῖς αὐτοῦ χρεῖαις καὶ ὑποθέ-
 σεσι, καὶ κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι καὶ ἐναντιοῦσθαι ἀτάκτως, καὶ
 παρέχειν αὐτῷ εἰρηρικῶς, εὐπειθῶς τε καὶ εὐγνωμόνως ἅπαντα τὰ ἐκ-
 κλησιαστικὰ αὐτοῦ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, δη-
 λονότι οἱ μὲν ἱερεῖς τὰ κανονικὰ καὶ ἐμβατοῖκια, οἱ δὲ λαϊκοὶ τὰ συνοι-
 κῆσια, τὰς πανηγύρεις, τὴν τοπικὴν ζητείαν, προθέσεις, τεσσαρακονταλεί-
 τουργα, παρρησίας, τριμοιρίας τε καὶ ψυχομερίδια, καὶ εἴτι. ἄλλο τῷ τόπῳ
 σύνηθες, καὶ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς

Ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις ὡς εἴθισται. ὁ γὰρ παρὰ τὰ προσταττό-
 μενα πράξας, καὶ γνώμη στρεβλῆ ἀντικεῖσθαι τῷ ἀρχιερεῖ αὐτοῦ θέλων,
 ἢ ἀντιλέγων, ἢ κατακρατῶν τι τῶν συνήθων δικαιωμάτων, ἢ τὴν προσή-
 κουσαν τιμὴν μὴ διδούς, ὁ τοιοῦτος ὡς ἀλαζὼν καὶ ἀδιάκριτος, καὶ τῆς
 ἀγανακτήσεως τοῦ Θεοῦ πειραθῆσεται, καὶ παρ' ἡμῶν ἐπιτιμίαις βαρυ-
 τάτοις καθυποβληθήσεται ἢ γὰρ πρὸς τὴν ἀρχιερωσύνην αὐτοῦ γινομένη
 τιμὴ καὶ εὐπείθεια πρὸς ἡμᾶς ἀναφέρεται, καὶ δι' ἡμῶν πρὸς Θεόν, οὐ
 τύπον ἐπὶ γῆς οἱ ἀρχιερεῖς σώζουσιν. ἐπὶ τούτοις οὖν ἅπασι καὶ ἡ πα-
 ρούσα πράξις ἀπολυθεῖσα δέδοται τῷ ῥηθέντι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ
 δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῶν
 ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρ Δοσιθέῳ, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ ἀσφά-
 λειαν. — Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ, ἐν μηνὶ μαῖῳ εἰκοστῇ
 πρώτῃ.

† Ἐλέφ Θεοῦ Γρηγόριος μητροπολίτης Ἰωαννίνων.»

Σελ. 7. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου περὶ φιλοτιμίας γράμ-
 ματος.

† Ἐντιμώτατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιοτάτης ἐπισκοπῆς δρυϊνουπόλεως καὶ
 ἀργυροκάστρου, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, πανοσιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἱερῶν
 μοναστηρίων μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ χωρίων, τιμιώτατοι
 ἀρχοντες, καὶ προεστῶτες, καὶ πραγματευταί, καὶ χρήσιμοι γέροντες, καὶ
 λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τέκνα
 ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασιν, εἰρήνη
 τε καὶ ἔλεος ἀπὸ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλο-
 γία καὶ συγχώρησις. Ἔθος ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικὸν ἐπικρατεῖ καὶ διενερ-
 γεῖται διὰ παντὸς κατὰ πάντα τρόπον ἀνάγκης ἀπαραιτήτως παρὰ τοῖς
 νεωστὶ χειροτονουμένοις ἀρχιερεῦσι, καὶ προστασίας ἐπαρχιῶν προβαλλο-
 μένοις, ὅπως δηλαδὴ κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν,
 μετὰ τὸ ἀποκατασταθῆναι εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν καὶ ἐμπιστευθεῖσαν
 ἐκάστῳ αὐτῶν ἐπαρχίαν, ἔχωσι λαμβάνειν καὶ φιλοτιμεῖσθαι, ἐκτὸς τῶν
 ἄλλων ἐθίμων τε καὶ συνήθων δικαιωμάτων, ἄλλο εἰσόδημα καὶ δι-
 καίωμα νέον φιλότιμον ὀνομαζόμενον, εἰς φιλοτιμίαν τοῦ νέου ἀρχιερέως,
 καὶ διδόμενον αὐτῷ παρὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ,
 ἱερέων τε φημὶ καὶ λοιπῶν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ εὐρισκομένων χρι-
 στιανῶν, πρὸς κυβέρνησιν, καὶ διοίκησιν, καὶ ἐλάφρωσιν τῶν συντρεξάν-
 των καὶ ἐπακολουθησάντων χρεῶν καὶ ἐξόδων εἰς τὰς παρεπομένας ἐν
 τῇ ἀρχῇ τῆς χειροτονίας καὶ ἀρχιερατείας ἐκάστου τῶν ἀρχιερέων δια-
 φόρους περιστάσεις, καὶ χρεῖας καὶ ὑποθέσεις. Καὶ γὰρ ἄλλοθεν ποθεν
 κόρον καὶ χορηγίαν ὁ ἀρχιερεὺς οὐ προσδοκᾷ εἰς διοίκησιν καὶ κυβέρ-

νησιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν βοήθειας ἐλπίζει κυβερνήσαι καὶ διευθετῆσαι τὰ ἐπιγινόμενα καὶ ἐπικείμενα βάρη καὶ χρέη, καὶ τὰ ἐπακολουθοῦντα αὐτῷ ὡς εἴρηται ἄφρευκτα καὶ ἀναγκαῖα δαπανήματα, καὶ ἔξοδα εἰς διαφόρους χρείας καὶ ὑποθέσεις τὰς ἐπακολουθούσας ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ. ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τανῦν ἐχειροτονήθη νέος ἀρχιερεὺς ὑμῶν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύρ Δοσίθεος, προτιμηθεὶς τῶν ἄλλων ἐν ταῖς κανονικαῖς ψήφοις, ζητηθεὶς τε καὶ πρυσκληθεὶς πρότερον καὶ παρ' ἡμῶν, διὰ κοινῆς σας ἐνυπογράφου ἀναφορᾶς ἐμφανισθείσης ἡμῖν, ὡς δόκιμος καὶ ἀρμόδιος τῆς πνευματικῆς προστασίας ταύτης, διὰ τὸ παιδευθῆναι καλῶς τὰ πνευματικὰ μετὰ πάσης θεοσεβείας, καὶ τῆς ἐν χριστῷ ταπεινώσεως, πρέπον ἐστὶ καὶ εὐλογον ὅπως παραλάβῃ καὶ ἡ ἀρχιερωσύνη αὐτοῦ παρ' ὑμῶν τῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ταύτης χριστιανῶν ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν τὸ εἰρημένον φιλότιμον, ἐπὶ τὸ δύνασθαι διοικῆσαι καὶ κυβερνήσαι, καὶ ἐλαφρῶσαι τὸ βαρύτερον χρέος τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅπερ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀρχιερατεύσας κύρ Μητροφάνης οὐκ ἠδυνήθη ἐλαφρῶσαι καὶ πληρῶσαι τὸ γνωστὸν χρέος τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο παραιτηθεὶς. τούτου χάριν γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν ὑμῖν πατρικῶς ἵνα πάντες ὁμοῦ ἀποδεξάμενοι τὸν ῥηθέντα νέον ἀρχιερέα ὑμῶν τὸν θεοφιλέστατον δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου τὸν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν κύρ Δοσίθεον μετὰ τῆς προσήκουσης τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ φιλοφροσύνης φιλοτιμήσητε τὴν θεοφιλίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ῥηθέντος φιλοτίμου εὐπειθῶς καὶ εὐγνωμόνως, καὶ δίχα τινὸς γογγυσμοῦ, συντρέχοντες ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὴν φιλοτιμίαν καὶ βοήθειαν ταύτην, ἱερεῖς τε καὶ λαϊκοί, καθὼς ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις εὐπειθῶς παρέχουσι τὸ τοιοῦτον φιλότιμον τῷ νέῳ ἀρχιερεὶ αὐτῶν, καὶ οὕτω ποιοῦντες ὡς πατρικῶς παραινόμεν, ὁ μὲν θεοφιλέστατος ὑμῶν ἐπίσκοπος εὐρὼν ἄνεσιν τοῦ ῥηθέντος βαρυτάτου χρέους καὶ ἐλάφρωσιν ἔχη ποιμαίνειν ὑμᾶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον μετὰ ἡσυχίας καὶ καλῆς καταστάσεως, καὶ πνευματικῆς διαγωγῆς τε καὶ ἐπισκέψεως, καὶ δέεσθαι τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὑπὲρ ὑγείας καὶ ψυχικῆς ὑμῶν σωτηρίας, ὑμεῖς δὲ ὡς συντρέξαντες εἰς τὴν φιλοτιμίαν ταύτην ἔξοιτε παρὰ Θεοῦ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν τοῦ νέου ἀρχιερέως ὑμῶν, πληθύνοντος κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ αὐξάνοντος τὰ ὑπάρχοντα καὶ πράγματα ὑμῶν, οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ. Κατὰ μῆνα μᾶιον.

Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος.

Τὰ παρόντα ἀντίγραφα ἀντεγράφησαν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ διὰ χειρὸς τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου τῆς τοῦ ἀργυροκάστρου σχολῆς Κωνσταντίνου, χάριν διηνεκοῦς μνήμης.

Σελ. 8. «Σημειοῦμεν ὅτι τὸ κατ' ἔτος διδόμενον ζητομοίριον ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἦτον γρόσια γερὰ τριακόσια, ἐν ἔτει δὲ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Σαμουήλ, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐπιμελείας ἑμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Δοσιθέου, καὶ διὰ μεσιτείας τοῦ τιμιωτάτου κὺρ χατζῆ Πολύζου χατζῆ Κυρίτζη πρὸς τινὰ ἀδελφὸν τοῦ ῥηθέντος παναγιωτάτου, καὶ διὰ παρακινήσεως τοῦ τιμιωτάτου κὺρ Δημητρίου Λεονάρδου, καὶ τοῦ Θεοῦ ἔλεοῦντος ἐγένετο συγκατάβασις τοῦ αὐτοῦ ζητομοιρίου εἰς γρόσια διακόσια· αἰωνία αὐτῶν πάντων ἡ μνήμη· καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε κάμοι τῷ διὰ τοῦτο ἐπιμεληθέντι.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ δευτέρῳ ἐφυτεύσαμεν τὰς κυπαρίσσους κάτω καὶ ἄνω, φέροντες αὐτὰς ἀπὸ τὸ ὀνομαζόμενον δέμα. Καὶ πρὸ τούτων, εὐτρεπίσθη παρ' ἡμῶν ἡ κάτω αὐλή καὶ ἡ ἄνω αὐλή τῶν μνημάτων, οὐσῶν πρότερον ἄνωμάλων, φυτευθέντων καὶ τῶν λοιπῶν δένδρων καὶ δαφνῶν, καὶ κλημάτων, καλλωπισθέντων καὶ αὐξηθέντων ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ τῶν ὀντάδων, κτισθέντος καὶ τοῦ μαγειρείου, καὶ τοῦ ντιβανίου.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τρίτῳ ἐκτίσθη τὸ τεῖχος τὸ ἐπάνω τῆς ἐκκλησίας τοῦ παντοκράτορος μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κόπου, καὶ διὰ δαπανημάτων τῆς ἰδίας ἐκκλησίας, κατεσκάφη δὲ καὶ ἐβαθύνθη καὶ ὁ τόπος, ὦν πρότερον λόφος μέγας, καὶ ἐγένετο ὡς νῦν ὄραται ἐπίπεδον, τὸ δὲ χῶμα τούτου ἐρρίφη ἔξω τοῦ τείχους, καὶ θόρυβος πολὺς ἐγένετο τότε ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν, ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐρρῦσατο καὶ ἡμεῖς καὶ τὸν μαχαλὲν ἀβλαβεῖς ἐκ τῶν προσδοκωμένων ἀνιαρῶν.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ δευτέρῳ, ἐκτίσαμεν τὸ πρωτοσυκελλάτον, καὶ τοὺς δύο τοίχους μετὰ τῶν θυρῶν εἰς τὴν ἐπάνω αὐλὴν δεξιόθεν, καὶ ἀριστερόθεν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐδαπανήθησαν ἱκανὰ ἔξοδα.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ ἐκτίσαμεν τὸν

τοιχον τοῦ κάτω μέρους πρὸς τὸν δρόμον κερέτζι μπινᾶν ὄλον, καὶ τὸν ἔσω τοῖχον τοῦ κλήματος μετὰ τὰ τζίλια, καὶ τὸ στρώσιμον τῆς αὐλῆς πρὸς τὸ ἀχούρι τῶν ἀλόγων, καὶ τὸ ἴδιον ἀχούρι μετὰ τοῦ ὄντᾶ τῶν κοπελιῶν, ὁμοίως ταβλάδες, πεζούλια, καὶ τὸ καλτερίμι ἔξω τῆς μεγάλης θύρας, καὶ ἔξωδεύσαμεν εἰς ὅλα αὐτὰ γρόσια ἑξακόσια ἑξήκοντα».

Σελ. 9. «Σημειώσεις τῶν ἐκκλησιῶν ὅσαι κτίζονται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἔμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Δοσιθέου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου.

Ἐν τῷ Ἀργυροκάστρῳ ἐκκλησίαι δύο, ἢ μία ἐπ' ὀνόματι τῆς μεταμορφώσεως τοῦ σωτήρος, ἢ ἄλλη ἐπ' ὀνόματι τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ἧτις καὶ καθιερώθη.

Εἰς τὸ γκάρψι ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

Εἰς τὴν μουζίναν ἐκκλησίαι δύο, ἢ μία μέσα εἰς τὴν χώραν, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ ἡ ἄλλη ἔξω τῆς χώρας μικρὰ ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Πετζάν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰσοδίων, ἧτις καὶ καθιερώθη.

Εἰς τὴν κάτω δρόβιανην ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἑτέρα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἑτέρα ἔξω εἰς τὰ ἀμπέλια, ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

Εἰς τὴν ἐπάνω δρόβιανην ἐκκλησία δύο, ἢ μία ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ ἄλλη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ μυροβλύτου.

Εἰς τὴν μπόντρισταν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ἧτις καὶ καθιερώθη.

Εἰς τὴν Κακαβίαν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ἧτις καὶ καθιερώθη.

Εἰς τὸ τζεφτιλίκι ἅγιον Νικόλαον ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Εἰς τὸ νέον τζεφτιλίκι κατοῦναν ὀνομαζόμενον ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἧτις καθιερώθη.

Εἰς τὸ μοναστήριον κατοῦνας ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν λουβίαν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰς τὸν σωτήρα > > > > τῆς μεταμορφώσεως.

Εἰς τὴν κοσοβίτζαν > > > > τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἧτις καὶ καθιερώθη.

Εἰς Δημόκορην > > > > > Θεοδώρου.

Εἰς στρατίνισταν > > > > > Νικολάου.

- Εἰς Ντουλῆς ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
 Εἰς Τεριάχι » » » » τῶν ταξιαρχῶν.
 Εἰς τὴν σοπικὴν ἐκκλησίαι δύο, ἢ μία ἢ μεγάλη καὶ θαυμαστή, ὁμοίως
 καὶ ἡ μικρὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἢ μεγάλη καθιερώθη.
 Εἰς τὴν σέπερην ἐκκλησίαι δύο, ἢ μία ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς,
 καὶ ἡ ἄλλη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου. καθιερώθησαν καὶ αἱ δύο.
 Εἰς νιβιάνην ἢ ἐκκλησία τοῦ μονιδρίου ἐπ' ὀνόματι τῶν ταξιαρχῶν, ἦτις
 καὶ καθιερώθη.
 Εἰς τὴν κόντζικαν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου, ἦτις καθιερώθη.
 Εἰς σέλιτζι ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου νικολάου, ἦτις καὶ κα-
 θιερώθη.
 Εἰς τὴν σουχὰν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.
 Εἰς τὴν κουνουπίτζαν ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τῆς γεννήσεως τοῦ προ-
 δρόμου, ἦτις καὶ καθιερώθη.
 Εἰς Σικριάτην παρακλήσια δύο ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 Εἰς Δοξάταις ἐκκλησία μία » » τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, καὶ
 ἕτερον παρακλήσιον.
 Εἰς Νόκοβον ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
 Εἰς Εἰρηναίους » » » » » Νικολάου.
 Εἰς γκιάταις » » » » » »
 Εἰς κιάφ μπρέτι » » » » » Ἀθανασίου, ἦτις καὶ
 καθιερώθη.
 Εἰς τὸ κιαφούλικον ἐκκλησία μία » » » Νικολάου, ἦτις καὶ
 καθιερώθη.
 Εἰς τὸ κάτω Λάμποβον » » » τῆς Ὑπαπαντῆς.
 Εἰς τοὺς μπουλιαράταις ἐκκλησία μία ἐπ' ὀνόματι
 Εἰς τὴν βραστοβᾶν » » » »
 Εἰς τὸ λιμπόχοβον » » » » τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἦτις
 καὶ καθιερώθη.
 Εἰς τοὺς στογιανέους ἢ ἐκκλησία ηὔξηθη καὶ ὑψώθη.
 Εἰς τὴν ζαραβήναν ἐκκλησία μία.
 Εἰς τὴν Χοστέβαν ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων ἀποστόλων θολωτῆ
 καὶ καθιερώθη
 Εἰς τὴν ντοσινίτζαν ἐκκλησία μία θολωτῆ.
 Εἰς τὸ χόρμοβον ἐκκλησίαι τρεῖς θολωταί, τοῦ προφήτου ἡλιοῦ, ἁγίου
 νικολάου, καὶ ταξιαρχῶν.
 Εἰς τὸ μασχουλούρι ἐκκλησίαι δύο, ἁγίου Νικολάου καὶ ἁγίου Ἀθανασίου.
 Εἰς τοπόλοβον ἐκκλησίαι δύο, καὶ καθιερώθησαν.

Εἰς τὴν κάτω νίβανην ἐκκλησία μία καὶ καθιερώθη.

Εἰς κρόγκους ἐκκλησία μία καὶ καθιερώθη.

Ἔτι καθιερώσαμεν καὶ παλαιὰς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν χλομόν, εἰς τὴν λαύδανην, εἰς τὸν λόγκον, καὶ κάτω εἰς τὰ καλύβια τὰ λεσιτζινά, καὶ εἰς τὴν χουμελίτζαν.

Ἔτι ἐκκλησία νέα εἰς τὴν γκόριζαν ἐπάνω εἰς τοὺς γκιάτες ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χ(ριστοῦ), ἧτις καὶ καθιερώθη.

Μέχρι τοῦ χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἠκολούθησαν τὰ ἄνω ἱεροτελέσματα.

† ὁ Δρυϊνουπόλεως καὶ ἀργυροκάστρου Δοσίθεος.

Σελ. 10.

Εἰς τὰ 1790 ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων ἡ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς εἰς τὸ χωρίον χλομόν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐκτίσθη νέα ἐκκλησία εἰς τὴν κάριανην.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἰς τὸ χωρίον μουνουστῆρι.

Εἰς καλέντζι ἐκκλησία ἐκ βάθρων θολωτή.

Εἰς τὴν ἐπάνω Νίβανην ἐκκλησία μεγάλη θολωτή.

Εἰς Πολίτζανην ἐκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν θολωτή.

Εἰς σκοριάδες > νέα ἐκ βάθρων >

Εἰς τὸν χλωμόν ἀνεκαινίσθη ἡ ἐκκλησία ἐκ βάθρων, καὶ ἐκτίσθη θολωτή.

Εἰς Δρυμάδες ἀνεκτίσθη ἡ ἐκκλησία ἐκ βάθρων θολωτή.

Εἰς δελδινάκι ἡ ἐκκλησία τοῦ προδρόμου ἐκτίσθη ἐκ βάθρων θολωτή.

Ἐπάνω σαρακινήστας ἐκκλησία τοῦ προφήτου ἡλιοῦ νέα ἐκ βάθρων, μονήδριον.

Σελ. 11—13 ἄγραφοι.

Σελ. 14. Ἡ ὁμολογία τῶν βαροσιλίδων, διὰ τὰ ἄσπρα τοῦ σχολείου χιλιάδας τζουρούκικας ἑκατὸν εἴκοσι, τὰ ὅποια ἦσαν πρότερον σὺν τόκῳ εἰς τὴν συντροφίαν τοῦ πολυζῶη σπύρου, θεμελῆ σπύρου, Ἰωάννου κυρίτζη, βασιλείου κυρίτζη, καὶ χρήστου κυρίτζη, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔλαβον τὰ αὐτὰ ἄσπρα οἱ βαροσιλίδες τοῦ Ἀργυροκάστρου, ὡς δηλοῖ ἡ ἐν τῷ παρόντι κάτωθεν καταστρωθεῖσα κώδικι χρεωστικὴ αὐτῶν ὁμολογία.

(ὑπογ.) † ὁ Δρυϊνουπόλεως Δοσίθεος ἐπιμαρτυρεῖ.

† Διὰ τῆς παρουσίας χρεωστικῆς ἡμῶν ὁμολογίας ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ βαροσιλίδες¹ τῆς πολιτείας Ἀργυροκάστρου προεσιῶτες καὶ λοιποὶ, ὅτι λαμβάνοντες τὰ ἄνωθεν ἄσπρα τζουρούκικα² μὲν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἴ-

¹) Οἱ κάτοικοι τοῦ «βαροσίου» συνοικίας τοῦ Ἀργυροκάστρου.

²) Ἐλλιπῆ, ἡσσονος ἀξίας.

κοσι, γερὰ δὲ ἑκατόν, παρὰ τῆς συντροφίας τοῦ τε πολυζῶη σπύρου, Ἰωάννου κυρίτζη, βασιλείου κυρίτζη, καὶ χρήστου κυρίτζη, τὰ ὅποια ἄσπρα ἦσαν ἀπὸ λάσσον¹ τοῦ σχολείου τῆς πολιτείας μας, χρεωστοῦμεν ἡμεῖς τὰ αὐτὰ ἄσπρα ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ ἴδιον σχολεῖον, ὡς λάσσον ὄντα τοῦ αὐτοῦ σχολείου. Ἐλάβομεν δὲ αὐτὰ καὶ τὰ ἐδώκαμεν εἰς κοινὸν χρέος τῆς πολιτείας ἡμῶν Ἀργυροκάστρου, καὶ ἔχει νὰ τρέχη ὁ χρονικὸς αὐτῶν κάματος πρὸς δώδεκα τὰ ἑκατόν τὸν χρόνον, καὶ τὸν χρονικὸν αὐτῶν τόκον ἔχομεν νὰ τὸν δίδωμεν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ ὁμολογοῦμεν κοινῶς πάντες ὅτι εἴμεθα χρεώσται τόσον εἰς τὸ ρηθὲν κεφάλαιον τοῦ λάσσου, ὅσον καὶ εἰς τὸν χρονικὸν τόκον. ὅθεν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα κοινὴ χρεωστικὴ ὁμολογία, καταστρωθεῖσα ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῷ κώδικι, ὑποβεβαιωμένη τῇ ἐκάστου ὑπογραφῇ, καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

αψογ: φευρουαρίου κβ'.

Δημήτριος χατζῆ κυρίτζης βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

Λεόντιος	>	>	>	>	>
Μαργαρίτης	>	>	>	>	>
Παρασκεβᾶς Χριστὸ			>	>	>
Θεμελῆς σπύρου			>	>	>
Πάνος Εὐθυμίου			>	>	>
Παρασκεβᾶς Καρακιόζις			>	>	>
Μαργαρίτης Κωνσταντίνου			>	>	>
Διόσης Μαργαρήτης			>	>	>
Μηχάλης Ηκονόμου			>	>	>
Κυριάκος Χρήστου			>	>	>
Γεώργις Βασίλη			>	>	>
Δῆμος Νικολάου			>	>	>
Γεώργηος Χρήστου			>	>	>
Θάν. Θίμος			>	>	>

Σελ. 15.

† Διὰ τῆς παρούσης ὁμολογίας, καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑποβεβαιωμένοι Βαροσλίδες τῆς πολιτείας Ἀργυροκάστρου προσετώτες, καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες, ὅτι εὗρισκοντο εἰς τὸν κὺρ μαργαρίτην χατζῆ κυρίτζη ἄσπρα τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμῶν σχολείου ἀπὸ λάσσων διαφόρων χριστιανῶν, τῶν ὁποίων τούτων λάσσων ἐξεκαθαρίσθη ἢ ποσότης εἰς γρόσια γερὰ τριακόσια κατὰ τὸν λογαριασμόν, ὅπου ὁ αὐτὸς κὺρ μαργαρίτης ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ βασιλευούσης σημειώνωντας

¹) Κληροδότημα.

τὰ πάντα λῆψιν καὶ δόσιν ἐν καθαρῷ λογαριασμῷ, πέμψας καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κατὰ τὸν αὐτοῦ λογαριασμὸν γρόσια τριακόσια. Τὰ ὅποια, αὐτὰ τριακόσια γρόσια ἐλάβομεν ἡμεῖς οἱ βαροσλίδες προεσιῶτες καὶ λοιποὶ τὴν σήμερον ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου κυρίου Δοσιθέου, καὶ ἐδώκαμεν αὐτὰ εἰς τὸ χρέος τῆς πολιτείας ἡμῶν ἀργυροκάστρου διὰ τὰς δύο ἐκκλησίας τοῦ τε παντοκράτορος καὶ τῶν Ταξιάρχων, καὶ ἔχουσι τρεχεῖν αὐτὰ τὰ τριακόσια γρόσια διὰ τὸν χρονικὸν τόκον ἐν γρόσιον τὴν χιλιάδα τὸν χρόνον. ὁ ὁποῖος χρονικὸς αὐτῶν τόκος μέλλει νὰ δίδεται παρ' ἡμῶν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου τῆς πολιτείας ἡμῶν. καὶ οὕτως ὑπογραφόμεθα ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν ὑπογραφῇ ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῷ κώδικι καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

αψπα Δεκεμβρίου α'.

(Ὑπογ.) Κυριάκης Τσελετζῆς, Γεώργιος Ἀλεξίου, Διώσης Μαργαρίτης, Γεώργιος Χρήστου, Ἀναστάσιος Βασιλείου, Βασίλειος Οἰκονόμου, Δημήτριος Θεμελῆς, Γεώργιος Μαργαρίτης, Δήμος Νικολάου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Χρῆστος Βασιλείου, Πάνος Κηρούσις, Εὐαγγέλης Παναγιώτου, Βασίλειος Εὐθυμίου, Δεῦτος Σταύρου, Κώστας Νικολάου.

Σελ. 16.

† Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου γράμματος δηλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὑποβεβαιωμένοι Βαροσλίδες ὅτι τὰ γρόσια ἑκατὸν πενήκοντα, τὰ ὅποια ὁ μακαρίτης Κωνσταντῖνος Γεωργίου ἀφῆκε λάσσον εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον τῆς πολιτείας ἡμῶν Ἀργυροκάστρου, ἐλάβομεν αὐτὰ ἡμεῖς σῶα, καὶ ἀνελλιπῆ δῆλ. τὰ γρόσια ἑκατὸν πενήκοντα, καὶ δεδώκαμεν αὐτὰ εἰς χρεῖαν τῶν κοινῶν δοσιμάτων τοῦ Βαροσίου, καὶ χρεωστοῦμεν αὐτὰ ἡμεῖς ὡς χρέος διὰ τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ κατ' ἔτος ἔχομεν νὰ πληρώνωμεν διὰ αὐτὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον τόκον χρονικὸν τὴν χιλιάδα πρὸς ἑκατὸν ἄσπρα. ὅθεν κατεστρώθη καὶ ἡ παροῦσα ὁμολογία ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῷ κώδικι εἰς ἔνδειξιν τούτου τοῦ λάσσου. αψπβ ἀυγούστου κ.

† Ἀθανάσιος ἱερεὺς σακελλάριος βεβαιώνω.

Μιχάλης Οἰκονόμου

Πολυζώης Δημητρίου

Γεώργιος Ἀλεξίου

Βασίλειος Εὐθυμίου

Ἀναστάσιος Βασιλείου

Γεώργιος Δήμος

Δημήτριος Εὐθυμίου

Τζοῦτζος Βασιλείου

Χρῆστος Οἰκονόμου

Μῆτρος Θεμελῆς

Ἀθανάσιος Μαργαρίτης

Κώστας Βάγιας.

Σελ. 17. σημειῶσαι, ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου ἔτους ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἤτοι 1784, δεκεμβρίου 30,

θεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ ὀπισθεν τόκου τοῦ λάσου τῶν ἄσπρων τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἅπερ οἱ Βαροσλίδες χρεωστοῦσι κατὰ τὴν περίληψιν τῶν χρεωστικῶν τριῶν ὁμολογιῶν, τῶν ὀπισθεν κατεστρωμένων ἐν τῷ παρόντι κώδικι ταῖς ὑπογραφαῖς αὐτῶν καὶ ἐπληρώθη ὁ κατ' ἔτος τόκος αὐτῶν, δοθεὶς εἰς μισθὸν τοῦ διδασκάλου τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου τῆς πολιτείας ταύτης τοῦ Ἀργυροκάστρου, ἄρχεται δὲ πάλιν ὁ τόκος αὐτῶν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πέμπτου ἔτους κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου, τὸν ὁποῖον οἱ Βαροσλίδες χρεωστοῦσι νὰ πληρώνωσιν ἐκ τῆς κοινότητος τῆς πολιτείας κατ' ἔτος εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον· καὶ ἐπειδὴ οἱ αὐτοὶ ἔκαμαν νὰ πληρώνωσιν τὸν τόκον πρὸς δέκα τὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον, καὶ ὅχι ὡς γράφουσιν αἱ ὁμολογίαι, ἔρχεται ὁ χρονικὸς τόκος γρόσια ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ, καὶ ἄσπρα τεσσαράκοντα· καὶ ἡ ἀρχὴ τούτων, ὡς ἄνωθεν εἶπομεν, ἄρχεται ἐκ τοῦ παρόντος τρέχοντος ἔτους αψπε: Ἰανουαρίου α'.

(ὑπογρ.) † ὁ Δρυϊνουπόλεως Δοσίθεος.

Σελ. 18—20 ἄγραφοι.

Σελ. 21. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἕκτῳ ἐπὶ ἀρχιερέως τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου μητροφάνους ἤρξατο ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἐν τῷ ἀργυροκάστρῳ ἑλληνικῆς σχολῆς, κειμένης ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐκκλησίας τοῦ παντοκράτορος καὶ τῆς ἐπισκοπῆς, ἐπιστάτου ὄντος τοῦ τιμιωτάτου κὺρ μάνθου λεονάρδου, καὶ διὰ μνήμην τῶν διδόντων τὰ χρήματα τῇ οἰκοδομῇ ταύτῃ, σημειοῦμεν τὰ αὐτῶν ὀνόματα, καὶ τὴν ποσότητα τῆς βοηθείας:

ὁ κὺρ χατζῆς Κυρίτζης γεωργίου δέδωκε	Δ' χιλ.	4000
ἡ κυράτζω γυνὴ τοῦ χατζῆ κυρίτζη.		12000
ὁ χατζῆς κὺρ Δημήτριος σικριατινὸς ἐκ διαφορᾶς τινὸς ἦν εἶχε μετὰ τοῦ χατζῆ κὺρ Βασιλείου δέδωκε διὰ χειρὸς τοῦ κὺρ πολυζῶη καὶ κὺρ βασιλείου πασχάλη.		18630
ὁ κὺρ βασίλειος πασχάλη.		14400
ὁ κὺρ σπῦρος κυριάκη.		6000
ὁ κὺρ θεμελῆς υἱὸς αὐτοῦ.		2000
		57030
οἱ δύο αὐτάδελφοι κὺρ Δημήτριος πάνου καὶ λινάρδος.		18000
ὁ κὺρ Πολυζῶης χρήστου.		12000
ὁ κὺρ Δημήτριος χατζῆ κυρίτζη.		8000
ὁ χατζῆς κὺρ λεόντιος χρήστου.		7200
ὁ κὺρ γεώργιος παναγιώτου.		6000
		108230

1) Παρελείφθη τὸ «ἑπτακοσιοστοῦ».

	108230
ὁ κύρ κωνσταντίνος χρήστου	1800
» » » ντεσλής	3000
» » ἀναστάσιος κέντρου	2400
» » κυρίτζης χρήστου	2000
	117430
» » Θεοδόσιος μαργαρίτου	800
» » Δημούσης χρήστου	7200
» » Νικόλαος παλάσης	7200
» » Παρασκευᾶς Χρήστου	2000
	134630
ὁ ἀδελφὸς τοῦ λέσκα αἰγυπτίου	2500
ὁ κύρ πάνος εὐθυμίου	2400
» » Θεμελῆς κάλλη εἰς τὴν ἑαυτοῦ διαθήκην	71000
» » μάνθος λεονάρδου	8000
« » λεόντιος χατζῆ κυρίτζη	2000
ὁ παπᾶς κύρ Κώνστας οἰκονόμος	1000
	221530
ὁ κύρ παρασκευᾶς σικριατινὸς υἱὸς τοῦ χατζῆ δημητρίου	16000
διὰ συνδρομῆς τοῦ χατζῆ κύρ πολύζου υἱοῦ χατζῆ κυρίτζη δέ- δωκεν ὁ ἀπὸ γιάσι ἄρχων Βασίλειος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σάφρα	36000
εἰς τοὺς 1764 δέδωκεν ὁ κύρ μαργαρίτης χατζῆ κυρίτζη τῷ κύρ μάνθῳ λεονάρδου ὡς ἐπιστάτῃ ὄντι τῆς σχολῆς ἀπὸ λάσον τοῦ μακαρίτου χατζῆ Βασιλείου χρήστου	36000
ὁ κύρ μαργαρίτης χατζῆ κυρίτζη	8000
	317530

Ἡ ποσότης αὕτη τῶν ἄσπρων εἶχε δοθῆ ὅλη εἰς χεῖρας τοῦ κύρ μάνθου λεονάρδου, ὅστις κατὰ τὸν λογαριασμὸν αὐτοῦ μὴ ἔχων νὰ λάβῃ ἄλλο οὐδὲν διὰ ὅσα εἶχεν ἐξοδεύσει εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς σχολῆς ἐξώ-
φλησε τελείως, καθὰ καὶ τὸ ἐξοφλητικὸν αὐτοῦ γράμμα παριστᾷ, οὗ καὶ
τὸ ἴσον κατωτέρω καταστρωθήσεται.

Σελ. 22. Ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ σοφολογιωτάτου
κυρίου Δοσιθέου, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ κατε-
στρώθη ἡ ὀπισθεν κατάστρωσις ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῷ κώδικι διὰ
χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλευθερίου χατζῆ δημητρίου σικριατινοῦ, διδασκάλου
ὄντος τῆς σχολῆς ταύτης ἀφ' οὗ καὶ ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς ἤρξατο, ἧς τὰ